TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 12. janvārī *

Lieta C-173/04 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2004. gada 6. aprīlī iesniedza

Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, Epelheima (Vācija), ko pārstāv H. Eihmans [*H. Eichmann*], G. Barts [*G. Barth*], U. Blumenrēders [*U. Blumenröder*], K. Niklass-Falters [*C. Niklas-Falter*], M. Kinkeldijs [*M. Kinkeldey*], K. Brants [*K. Brandt*], A. Franke [*A. Franke*], U. Štefani [*U. Stephani*], B. Alekote [*B. Allekotte*], E. Pfrangs [*E. Pfrang*], K. Lohners [*K. Lochner*] un B. Ertle [*B. Ertle*], *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents),

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretāre K. H. Štranca [*K. H. Sztranc*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 16. jūnijā,

ņemot vērā lietas dalībnieku sniegtos apsvērumus,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 14. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzību *Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG* prasa atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. janvāra spriedumu apvienotajās lietās no T-146/02 līdz T-153/02 *Deutsche SiSi-Werke*/ITSB (pakas ar plakanu pamatni), *Recueil*, II-447. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā ir noraidījusi prasītājas prasības par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2002. gada 28. februāra lēmumu (lietas no R 719/1999-2 līdz R 724/1999-2, lieta R 747/1999-2 un lieta R 748/1999-2), ar kuriem noraidīta astoņu trīsdimensiju preču zīmju, ko

veido dažādas dzērienu pakas, kuras var novietot stāvus, reģistrācija (turpmāk tekstā — "apstrīdētie lēmumi"), atcelšanu.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts nosaka:

"1. Nereģistrē:

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku, un citas preču un pakalpojumu īpašības."

Prāvas priekšvēsture

3 1997. gada 8. jūlijā apelācijas sūdzības iesniedzēja saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 ITSB iesniedza astoņu trīsdimensiju Kopienas preču zīmju reģistrācijas pieteikumus.

4 Šīs preču zīmes veido dažādas dzērienu pakas, kuras var novietot stāvus. Šīm pakām ir izliekta forma ar paplašinātu pamatni un saskaņā ar pieteikumu to viena puse līdzinās garenam trijstūrim vai ovālam, dažos gadījumos sānos ir iedobumi.

5 Preces, attiecībā uz kurām ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, ņemot vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas šajā sakarā izdarītos grozījumus, ir "augļu dzērieni un augļu sulas", kas ietilpst 32. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

6 Ar 1999. gada 24. un 27. septembra lēmumiem ITSB pārbaudītājs noraidīja visus astoņus pieteikumus, pamatojot, ka pieteiktajām preču zīmēm nav atšķirtspējas.

7 Ar apstrīdētajiem lēmumiem ITSB Apelāciju padome apstiprināja pārbaudītāja lēmumus. Tā uzskatīja, ka būtībā patērētāji nesaskata stāvus novietotajās pakās komerciālās izcelsmes norādi, bet gan vienīgi iepakojuma veidu. Tā piebilda, ka šāda veida iepakojums nevar tikt monopolizēts konkurentu, iepakojumu ražotāju un dzērienu ražotāju interesēs.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

8 Apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību Pirmās instances tiesā, lai panāktu strīdīgo lēmumu atcelšanu.

9 Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka ITSB Apelāciju otrā padome ir pareizi uzskatījusi, ka attiecībā uz augļu dzērieniem un augļu sulām reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm nav atšķirtspējas.

10 Pārsūdzētā sprieduma 39.–43. punktā Pirmās instances apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju, saskaņā ar kuru augļu dzērienu un augļu sulu iepildīšana stāvus novietojamās pakās pati par sevi būtu neparasta, noraidīja.

11 Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzēja norādīja, ka pieprasītajiem attēliem ir dizaina elementi, kas neaprobežojas ar ierastajām un funkcionālajām īpašībām; Pirmās instances tiesa pēc pārsūdzētā sprieduma 44.–51. punktā secīgi veiktās izmantotā attēla dažādo elementu pārbaudes minētā sprieduma 52. punktā pārbaudīja attiecīgo paku izskata radīto kopējo iespaidu un secināja, ka minētajiem attēliem nav atšķirtspējas.

12 Līdz ar to, noraidot arī pārējos apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos argumentus, Pirmās instances tiesa šo prasību noraidīja un piesprieda prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācija

13 Savā apelācijas sūdzībā, kuras pamatojumā tā izvirza trīs pamatus, apelācijas sūdzības iesniedzēja Eiropas Kopienu Tiesai prasa atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 ITSB lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pirmā pamata pirmo daļu

Lietas dalībnieku argumenti

15 Ar pirmā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā preču, attiecībā uz kurām tika lūgta preču zīmju reģistrācija, nozari un tādējādi arī iepakojuma formu, kas bija jāsalīdzina, lai novērtētu reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju.

16 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka dzērienu nozarē pretēji pārsūdzētā sprieduma 38. punktā minētajam patvaļīgajam pieņēmumam patērētāji jau ilgu laiku ir pieraduši preces iepakojumā saskatīt norādi uz tās izcelsmi. Tāpat dzērienu iepakojuma forma ir identifikācijas līdzeklis, ko vidusmēra patērētājs uztver kā izcelsmes norādi un tātad — kā preču zīmi.

17 No tā izriet, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru dzērienu iepakojuma forma, kas būtiski atšķiras no nozares normām vai ieradumiem, var pildīt tās būtisko izcelsmes norādes funkciju.

18 Pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, Pirmās instances tiesa pati konstatēja, ka nav nekādu pierādījumu par stāvus novietojamu paku izmantošanu attiecībā uz augļu dzērieniem un augļu sulām. Eiropas tirgū, izņemot apelācijas sūdzības iesniedzējas preces, augļu dzērieni un augļu sulas tiek pildītas vienīgi stikla pudelēs vai kartona pakās. Tādējādi šīs stāvus novietojamās pakas neveido minēto dzērienu parasto iepakojuma formu un ir jāatzīst to atšķirtspēja.

19 Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot minēto paku parasto raksturu, ņemot vērā nevis ieradumus augļu dzērienu un augļu sulu nozarē, turklāt Eiropas līmenī, bet gan ieradumus vispārējā pārtikā izmantojamo šķidrumu nozarē, turklāt pasaules līmenī.

20 Tāpat Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, klasificējot stāvus novietojamās pakas kā "pamata ģeometriskās formas". Tā kā neviena stāvus novietojama paka, izņemot apelācijas sūdzības iesniedzējas izmantoto, netiek izmantota Eiropas augļu dzērienu un augļu sulu tirgū, nevar būt arī nekādu šādu paku "pamatformu" attiecībā uz minētajām precēm.

21 ITSB atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, izvērtējot iepakojuma formas atšķirtspēju, ir jāpārbauda, vai vidusmēra patērētājs patiešām var uztvert minēto formu ārpus tās iepakošanas funkcijas kā attiecīgās preces komerciālās izcelsmes norādi. Šajā sakarā preču zīme izpilda tās izcelsmes norādes funkciju, ja tā būtiski atšķiras no nozares normām vai ieradumiem.

22 Ja tā atsaucas uz formas atšķirību attiecībā uz nozares normām vai ieradumiem, šī judikatūra nosaka plašākus salīdzināšanas ietvarus nekā preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās parastās preču formas. Pēc ITSB domām, ja patērētājs parasti ir saskāries ar kādu īpašu konkrētas preces iepakojuma veidu, tad, pirmo reizi saskaroties ar šī paša veida iepakojuma izmantošanu saistībā ar citu preci, tas joprojām domās, ka runa ir tikai par iepakojuma veidu, nevis šīs citas preces izcelsmes norādi. Līdz ar to būtu nepareizi izvērtēt sabiedrības daļas uztveri, ņemot vērā tikai jau pastāvošos iepakojumus vienīgi attiecībā uz preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētajām precēm.

23 Tāpat Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, ņemot vērā ne tikai preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētos, bet arī citus šķidro pirmās nepieciešamības pārtikas produktu iepakojumus.

24 Turklāt veids, kādā Pirmās instances tiesa konkrēti ierobežoja vajadzīgo salīdzināšanas materiālu ar sabiedrības daļas uztveres vērtējumu, ir konstatācijas un faktu vērtējuma jautājums un nevar tikt iesniegts pārbaudei Eiropas Kopienu Tiesā apelācijas sūdzības ietvaros.

Tiesas vērtējums

25 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāizvērtē tikai, pirmkārt, salīdzinot ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem reģistrācija ir pieteikta, un, otrkārt, salīdzinot ar attiecīgās sabiedrības daļas, ko veido samērā informēts, uzmanīgs un

apdomīgs minēto preču un pakalpojumu vidusmēra patērētājs, uztveri (skat. 2004. gada 29. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-456/01 P un 457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 35. punkts, un tajā minēto judikatūru).

26 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka attiecīgā preču zīmju reģistrācija, kā to Pirmās instances tiesa konstatēja pārsūdzētā sprieduma 34. un 36. punktā, ir pieteikta attiecībā uz augļu dzērieniem un augļu sulām un ka attiecīgo sabiedrības daļu veido visi gala patērētāji.

27 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru trīsdimensiju preču zīmju, ko veido pašas preces forma, atšķirtspējas vērtējuma kritēriji nav atšķirīgi no tiem, ko piemēro citām preču zīmju kategorijām (iepriekš minētais spriedums lietā *Henkel*/ITSB, 38. punkts, un 2004. gada 7. oktobra spriedums lietā C-136/02 P *Mag Instrument*/ITSB, Krājums, I-9165. lpp., 30. punkts).

28 Tomēr, kā to pārsūdzētā sprieduma 37. punktā Pirmās instances tiesa pareizi atgādina, piemērojot šos kritērijus, attiecīgās sabiedrības daļas uztvere obligāti nav tāda pati trīsdimensiju preču zīmes gadījumā, ko veido pašas preces forma, kā vārdiskas vai grafiskas preču zīmes gadījumā, ko veido apzīmējums, kas nav atkarīgs no apzīmēto preču veidola. Vidusmēra patērētāji nav pieraduši prezumēt preču izcelsmi, pamatojoties uz preču vai to iepakojuma formu bez jebkādiem grafiskiem vai teksta elementiem, un šādas trīsdimensiju preču zīmes atšķirtspēja varētu būt grūtāk nosakāma nekā vārdiskas vai grafiskas preču zīmes atšķirtspēja (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietā *Henkel*/ITSB, 38. punkts, un lietā *Mag Instrument*/ITSB, 30. punkts).

29 Kas attiecas it īpaši uz trīsdimensiju preču zīmēm, ko veido tādu preču, kas ir šķidrā veidā, iepakojums un kas tiek tirgotas iepakotā veidā pašu preču rakstura dēļ,

Eiropas Kopienu Tiesa ir nospriedusi, ka tām ir jāļauj minēto preču vidusmēra patērētājam, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs, neveicot analīzi un īpaši uz to nevēršot uzmanību, atšķirt attiecīgo preci no citu uzņēmumu precēm (šajā sakarā par Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta (OV 1989, L 40, 1. lpp.) noteikumu, kas ir identisks Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam, skat. 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-218/01 *Henkel*, *Recueil*, I-1725. lpp., 53. punkts).

30 Tātad Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 38. punktā nospriežot, ka vidusmēra patērētājs dzēriena iepakojuma formu uztver kā preces komerciālās izcelsmes norādi tikai tad, ja šī forma kā šāda norāde var tikt uztverta uzreiz. Turklāt minētajā pārsūdzētā sprieduma punktā Pirmās instances tiesa nav nospriedusi, ka patērētājam principā nav svarīga forma kā izcelsmes norāde vai ka šķidras konsistences preču iepakojumam nekad nevar būt atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

31 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai tādai preču zīmei, kas būtiski atšķiras no attiecīgās nozares normām vai ieradumiem un tāpēc var pildīt tās pamata funkciju norādīt izcelsmi, netrūkst atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (iepriekš minētie spriedumi lietā *Henkel*/ITSB, 39. punkts, un lietā *Mag Instrument*/ITSB, 31. punkts).

32 No vienas puses, no šī judikatūras neizriet, ka sistemātiski būtu jāapraksta nozare, kurā veicams preču salīdzinājums pat attiecībā uz tām precēm, par kurām ir iesniegts reģistrācijas pieteikums. Nevar izslēgt, ka noteiktas preces patērētājus ietekmēs attiecīgi citām precēm, kuras tie patērē, izstrādāta tirdzniecības kārtība,

tiem uztverot minētajai precei piestiprinātu preču zīmi. Tāpat saskaņā ar attiecīgo preču raksturu un reģistrācijai pieteikto preču zīmi, lai izvērtētu, vai preču zīmei ir atšķirtspēja vai nē, var būt vajadzība ņemt vērā plašāku nozari.

33 It īpaši, ja — kā šajā gadījumā — reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido attiecīgo preču iepakojuma trīsdimensiju forma un, *a fortiori*, ja šo preču tirdzniecība pašu preču rakstura dēļ prasa iepakojumu tādējādi, ka šis izvēlētais iepakojums, kas precei piešķir formu un, lai pārbaudītu preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir pielīdzināms preces formai (iepriekš minētais spriedums lietā *Henkel*, 33. punkts), būtiskās normas vai ieradumi var būt tie, kas ir spēkā tāda paša rakstura un tiem pašiem patērētājiem paredzēto preču, kā tās, par kurām ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, iepakojuma nozarē.

34 Nevar izslēgt, ka vidusmēra patērētājs, kas ir pieradis redzēt dažādas preces ar atšķirīgu uzņēmumu izcelsmi, kas ir pildītas vienāda veida iepakojumā, nesaskata uzreiz šī veida iepakojumā, ko kāds uzņēmums izmanto konkrēto preču tirdzniecībai, izcelsmes norādi pat tad, ja minēto preci šī uzņēmuma konkurenti tirgo cita veida iepakojumā. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka vidusmēra patērētājs, kas neveic tirgus izpēti, iepriekš nezina, ka tikai viens uzņēmums tirgo konkrēto preci noteikta veida iepakojumā un ka tā konkurenti šīm precēm izmanto cita veida iepakojumu.

35 No otras puses, nozares, kurā veicams salīdzinājums, noteikšana ir atkarīga no faktu novērtējuma. Bet, kā tas izriet no EKL 225. panta un no Tiesas Statūtu 58. panta 1. daļas, apelāciju var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi tikai Pirmās instances tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt nozīmīgos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Šo faktu un pierādījumu vērtējums tātad, izņemot to sagrozīšanas

gadījumus, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas ietvaros (skat. 2002. gada 19. septembra spriedumu lietā C-104/00 P *DKV*/ITSB, *Recueil*, I-7561. lpp., 22. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Mag Instrument*/ITSB, 39. punkts).

36 Līdz ar to Pirmās instances tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, varēja ņemt vērā iepakojuma veidus, ko Eiropas tirgū lieto attiecībā uz vispārējiem pārtikā izmantojamiem šķidrumiem, lai noteiktu, vai viena vai otra no astoņām stāvus novietojamām pakām veida izmantošana ļauj vidusmēra augļu dzērienu vai augļu sulu patērētājam, neveicot vērtējumu vai salīdzinājumu un nepievēršot īpašu uzmanību, atšķirt apelācijas sūdzības iesniedzējas preces no citu uzņēmumu precēm.

37 Tāpat Pirmās instances tiesa likumīgi pārsūdzētā sprieduma 47., 48. un 50. punktā varēja atsaukties uz stāvus novietojamu paku "vispārējo formu", "pamatformu", "pamatnes formu" vai "vispārējo izskatu" formām un izskatu, ko tā varēja noteikt, pamatojoties uz stāvus novietojamām pakām, kas Eiropas tirgū tiek izmantotas pārtikas šķidrumu tirdzniecībai.

38 Tādēļ pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

39 Apelācijas sūdzības otrā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa ir noteikusi pārāk augstas prasības trīsdimensiju preču

zīmēm attiecībā uz vājo atšķirtspēju, kas ir vajadzīga, lai izpildītu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktās prasības. Pirmās instances tiesai bija jāpiemēro tāda pati prakse, kāda ir izstrādāta attiecībā uz divdimensiju preču zīmēm, saskaņā ar kuru preču zīmes, kam ir vāja atšķirība, salīdzinot ar vienkāršām ģeometriskām formām, tomēr var tikt reģistrētas.

40 Pat pieņemot, ka stāvus novietojamas pakas Eiropas tirgū veido parastas augļu dzērienu un augļu sulu iepakojumu formas, reģistrācijai pieteikto trīsdimensiju paku formām kā Kopienas preču zīmēm ir pietiekami daudz dizaina elementu, lai izpildītu to izcelsmes norādes funkciju.

41 Ar šī paša pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda — ja, kā šajā gadījumā, ITSB jau ir reģistrējis citas tāda paša veida preču zīmes tajā pašā nozarē un reģistrācijai pieteiktās preču zīmes jau ir reģistrētas vairākās dalībvalstīs kā valsts preču zīmes, ITSB un Pirmās instances tiesai ir jāpamato iemesli, kādēļ minētās preču zīmes vidusmēra patērētājs neuztver kā preču izcelsmes norādi. Tomēr Pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav sniegusi pamatojumu.

42 Atbildot uz otrā pamata pirmo daļu, ITSB norāda, ka Pirmās instances tiesa nav piemērojusi stingrākas prasības attiecībā uz trīsdimensiju preču zīmju atšķirtspēju, bet gan tikai atgādinājusi pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru sabiedrības daļas uztvere nav obligāti vienāda trīsdimensiju preču zīmju, ko veido preces izskats, gadījumā, un vārdiskas vai grafiskas preču zīmes gadījumā.

43 ITSB piebilst, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzības ietvaros nav varējusi likumīgi apstrīdēt Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 52. punktā veikto faktu vērtējumu, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteikto preču zīmju dizaina elementi ir pārak nenozīmīgi, lai attiecīgā sabiedrības daļa tos paturētu atmiņā.

44 Kas attiecas uz otrā pamata otro daļu, ITSB uzskata, ka iebildums, kas balstīts uz motivācijas trūkumu, ir acīmredzami slikti pamatots. Fakts, ka preču zīme ir reģistrēta valsts līmenī, Pirmās instances tiesai nerada īpašu motivācijas pienākumu, ja tā plāno pieņemt no kāda valsts biroja lēmuma atšķirīgu lēmumu. Pirmās instances tiesai ir jāmotivē tikai veiktā tiesību piemērošana.

Tiesas vērtējums

45 Kas attiecas uz šī pamata pirmo daļu, preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē saprotama tā, ka šī preču zīme ļauj identificēt preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem reģistrāciju lūdz, kā tādus, kas nāk no noteikta uzņēmuma, un tātad parādīt šo preču vai pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem (iepriekš minētie spriedumi lietā *Henkel*/ITSB, 34. punkts, un lietā *Mag Instrument*/ITSB, 29. punkts).

46 No vienas puses, apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst par to, ka, tā kā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 37. un 38. punktā ir nospriedusi, ka attiecīgās sabiedrības daļas uztvere nav obligāti tāda pati trīsdimensiju preču zīmes, ko veido pašas preces izskats, gadījumā, kā tas ir vārdiskas vai grafiskas preču zīmes gadījumā, un ka vidusmēra patērētājs uztver dzēriena iepakojuma formu kā preces komerciālās izcelsmes norādi tikai tādā gadījumā, ja šo formu kā šādu norādi var uztvert uzreiz, minētā iebilduma daļa ir nepietiekami pamatota šī sprieduma 28.–30. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

47 No otras puses, apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst par to, ka, tā kā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 44.–52. punktā ir nospriedusi, ka paku trīsdimensiju formas, attiecībā uz kurām ir pieteikta Kopienas preču zīmes reģistrācija, neuzrāda pietiekami daudz dizaina elementu, lai īstenotu izcelsmes norādes funkciju, minētā iebilduma daļa attiecas uz Pirmās instances tiesas veikto faktu novērtēšanas apstrīdēšanu un ir jāatzīst par nepieņemamu šī sprieduma 35. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

48 Attiecībā uz otrā pamata otro daļu ir jāuzsver, pirmkārt, ka lēmumi, ko ITSB Apelāciju padomes pieņem saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrēšanu, tiek pieņemti, realizējot saistošo kompetenci, nevis diskrecionāro varu. Līdz ar to, kā to būtībā Pirmās instances tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 55. punktā, minēto lēmumu likumība ir jāizvērtē, pamatojoties tikai uz šo regulu, nevis uz apelāciju padomju agrākās lēmumu prakses pamata (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-37/03 P *BioID*/ITSB, Krājums, I-7975. lpp., 47. punkts).

49 Otrkārt, šī paša sprieduma 56. punktā Pirmās instances tiesa pareizi ir nospriedusi, ka turpmāk dalībvalstīs veiktās reģistrācijas veido tikai elementus, kas nav noteicoši un kurus var ņemt vērā vienīgi, lai reģistrētu Kopienas preču zīmi (šajā sakarā par valsts preču zīmes reģistrāciju dažādās dalībvalstīs, piemērojot Direktīvu 89/104, skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Henkel*, 62. un 63. punkts). Ir jāpiebilst, ka neviens no Regulas Nr. 40/94 noteikumiem neuzliek pienākumu ITSB vai — prasības gadījumā — Pirmās instances tiesai nonākt pie identiska rezultāta, pie kāda ir nonākusi valsts pārvaldes iestāde līdzīgā situācijā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *DKV*/ITSB, 39. punkts).

50 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa, kas gari ir izklāstījusi iemeslus, kādēļ uz reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm attiecas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais reģistrācijas atteikums, savu lēmumu ir motivējusi pietiekami.

51 Apelācijas sūdzības otrais pamats ir noraidāms.

Par pirmā pamata otro daļu un trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

52 Attiecībā uz apelācijas sūdzības pirmā pamata otro daļu un trešo pamatu, kas ir jāpārbauda kopā, apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā norāda, ka Pirmās instances tiesa nepareizi ir novērtējusi reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā iespējamo konkurentu intereses spēt izmantot stāvus novietojamas pakas savām precēm.

53 Tā atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru katrs no atteikuma pamatojumiem, kas ir paredzēti Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā, ir neatkarīgi viens no otra un tie ir jāizvērtē atsevišķi. Turklāt minētie atteikuma pamatojumi būtu jāinterpretē, ņemot vērā to pamatā esošās vispārējās intereses.

54 Šajā lietā Pirmās instances tiesa novērtēja reģistrācijai pieteikto preču zīmju atšķirtspēju, pamatojoties uz attiecīgo stāvus novietojamu paku fiktīvām pamatformām un iespējamo izmantošanu nākotnē. Tomēr jautājums par to, vai stāvus novietojamas pakas augļu dzērieniem un augļu sulām var izmantot konkurenti, neattiecas uz atšķirtspējas vērtējumu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, bet izriet tikai no šī paša panta c) apakšpunkta.

55 Vispārējās intereses, kas ir Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamatā, ietver arī vidusmēra patērētāja intereses spēt atpazīt ar preču zīmi apzīmētās preces un asociēt tās ar noteiktu ražotāju. Šajā kontekstā konkurentu intereses ir pietiekami ņemtas vērā Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta ietvaros, proti, tāda noteikuma ietvaros, kas nav izvirzīts pret attiecīgajām reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm.

56 Pakārtoti apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsver, ka, izvērtējot konkurentu iespējamās intereses spēt izmantot stāvus novietojamas pakas savām precēm, Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, neņemot vērā faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja jau daudzus gadus izmanto šādas pakas, lai tajās pildītu savas preces, un šīs pakas neviens nav atdarinājis.

57 ITSB norāda, ka, ja preču zīmei nav atšķirtspējas, patērētāju vispārējās interesēs nav iebilst pret to, ka šīs preču zīmes reģistrācija tiek noraidīta, piemērojot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Šajā gadījumā patērētāji neuztver šo preču zīmi kā preču izcelsmes norādi. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācijai šajā sakarā nav nekāda juridiska pamata un tā ir noraidāma kā acīmredzami nepamatota.

58 Turklāt no pārsūdzētā sprieduma 54. punkta izriet, ka Pirmās instances tiesa nav radījusi Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas kritēriju stāvus novietojamu paku monopolizācijas riska pastāvēšanai, un līdz ar to šajā gadījumā nav jāizskata jautājums par to, vai šāds risks patiešām pastāv.

Tiesas vērtējums

59 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru katrs Regulas 7. panta 1. punktā uzskaitītais atteikuma pamatojums ir neatkarīgs no citiem un tas ir jāizvērtē atsevišķi. Turklāt minētie atteikuma pamatojumi ir jāinterpretē vispārējo interešu, kas ir to pamatā, kontekstā. Izvērtējot katru šo atteikuma pamatojumu, vispārējās intereses var atspoguļot vai pat tām ir jāatspoguļo dažādie apsvērumi saskaņā ar attiecīgo atteikuma pamatojumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Henkel*/ITSB, 45. un 46. punkts; 2004. gada 16. septembra spriedums lietā C-329/02 *SAT.1*/ITSB, Krājums, I-8317. lpp., 25. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *BioID*/ITSB, 59. punkts).

60 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta mērķis ir nepieļaut tādu preču zīmju reģistrāciju, kam nav atšķirtspējas, izņemot gadījumus, ja preču zīme izpilda tās pamata funkciju, proti, garantē patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot tam bez iespējas sajaukt atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citas izcelsmes precēm un pakalpojumiem (skat. it īpaši 1978. gada 23. maija spriedumu lietā 102/77 *Hoffmann-La Roche, Recueil*, 1139. lpp., 7. punkts; 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips, Recueil*, I-5475. lpp., 30. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *SAT.1*/ITSB, 23. punkts).

61 Attiecībā uz aizsardzības apjomu, ko preču zīmei piešķir Regula Nr. 40/94, šīs regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamatā esošās vispārējās intereses acīmredzami saplūst ar minēto preču zīmes pamata funkciju (iepriekš minētais spriedums lietā *SAT.1*/ITSB, 27. punkts, un lietā *BioID*/ITSB, 60. punkts).

62 Kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, aizliedzot kā Kopienas preču zīmes reģistrēt šādus apzīmējumus vai norādes, tas kalpo vispārīgām interesēm, kas prasa, lai ikviens varētu brīvi izmantot apzīmējumus vai norādes, kas apraksta to preču vai pakalpojumu īpašības, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija. Tādējādi šī norma nepieļauj, ka tajā paredzētie apzīmējumi vai

norādes tiktu rezervēti vienam uzņēmumam tikai tādēļ, ka tie ir reģistrēti kā preču zīme (skat. 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley*, *Recueil*, I-12447. lpp., 31. punkts, un 2004. gada 5. februāra rīkojumus lietā C-326/01 P *Telefon & Buch*/ITSB, *Recueil*, I-1371. lpp., 27. punkts, un lietā C-150/02 P *Streamserve*/ITSB, *Recueil*, I-1461. lpp., 25. punkts).

63 Šādos apstākļos, kā Tiesa jau ir nospriedusi, kritērijs, saskaņā ar kuru nevar reģistrēt preču zīmes, kas vispārēji var tikt izmantotas tirdzniecībā, lai apzīmētu attiecīgās preces vai pakalpojumus, ir būtisks Regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta ietvaros, tomēr šī paša punkta b) apakšpunkts nav interpretējams tā kontekstā (iepriekš minētais spriedums lietā *SAT.1*/ITSB, 36. punkts, un lietā *BioID*/ITSB, 62. punkts).

64 Pārsūdzētā sprieduma 31. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka preču zīmēm nav atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, "it īpaši tām, kas no attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa ir vispārēji izmantotas tirdzniecībā, lai apzīmētu attiecīgās preces vai pakalpojumus, vai par kurām, pamatojoties uz konkrētām norādēm, var secināt, ka tās var izmantot šādā veidā". Turklāt šī paša sprieduma 41. punkta pēdējā teikumā tā secināja, ka pastāv konkrētas faktiskas norādes uz to, ka stāvus novietojamas pakas tirdzniecībā "var izmantot", lai apzīmētu attiecīgās preces, un minētā sprieduma 42. punkta pēdējā teikumā — ka "paredzamā šāda veida iepakojuma attīstība apstiprina [..] to izmantošanas kopējo īpašību".

65 Tomēr ir jākonstatē, ka, neskatoties uz pārsūdzētajā spriedumā minētajiem secinājumiem, Pirmās instances tiesa nav pamatojusi savu lēmumu ar šī sprieduma 63. punktā minētajiem kritērijiem.

66 No pārsūdzētā sprieduma 42. punkta pirmā un otrā teikuma izriet, ka neatkarīgi no jautājuma par to, vai stāvus novietojamas pakas var izmantot augļu dzērieniem un augļu sulām, Pirmās instances tiesa secināja, ka reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm nav atšķirtspējas, jo šāda veida iepakojums Kopienā tiek izmantots vispārējiem pārtikas šķidrumiem, un ka tam nav pietiekami izteiktas neparastas īpašības, lai vidusmēra patērētājs uztvertu šo iepakojumu kā tādu, kas norāda īpaši šīs kategorijas preču komerciālo izcelsmi.

67 Tāpat Pirmās instances tiesa nonāca pie šī secinājuma, pamatojoties nevis uz iespējamību, ka stāvus novietojamas pakas pārtikas šķidrumu nozarē var būt vispārēji izmantotas nākotnē, proti, ko tā ir norādījusi sava vērtējuma pamatā, bet gan uz secinājumu, ka tās jau tiek vispārēji izmantotas. Tādējādi Pirmās instances tiesa savu secinājumu ir pamatojusi ar pareizu kritēriju.

68 Tātad tas nav pakārtoti, ka pārsūdzētā sprieduma 41. un 42. punktā Pirmās instances tiesa secināja, ka stāvus novietojamas pakas nākotnē apelācijas sūdzības iesniedzējas konkurenti var izmantot saviem augļu dzērieniem un augļu sulām.

69 Turklāt ir jāsecina, ka pārsūdzētā sprieduma 32. punktā Pirmās instances tiesa pareizi norādīja — "intereses, kādas var būt trīsdimensiju preču zīmes, ko veido pašas preces izskats, pieteicēja konkurentiem spēt brīvi izvēlēties savu preču formu un dizainu, nevar pašas par sevi nedz pamatot atteikumu reģistrēt šādu preču zīmi, nedz būt pietiekams tās atšķirtspējas novērtēšanas kritērijs".

70 Tādējādi reģistrācijai pieteikto preču zīmju vērtējumā, ko tā veica pārsūdzētā sprieduma 44.–54. punktā, Pirmās instances tiesa nekādi nav pamatojusies uz iespējamām konkurentu interesēm, bet gan pievērsusies tam, vai minētās preču zīmes ļauj augļu dzērienu un augļu sulu vidusmēra patērētājam bez iespējamas sajaukšanas atšķirt apelācijas sūdzības iesniedzējas preces no citas izcelsmes precēm.

71 Līdz ar to ir jānoraida arī pirmā pamata otrā daļa, kā arī trešais pamats, un tātad apelācija ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

72 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums nav labvēlīgs, tad jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelāciju noraidīt;

2) *Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]